

• Διατομικά μόρια- Περιστροφή

- Σταθερός περιστροφέας (rigid rotator)
- Φυγόκεντρη παραμόρφωση

• Διατομικά μόρια- Δόνηση

- Αρμονικός ταλαντωτής
- Δυναμικό Morse – αναρμονικότητα

• αλληλεπίδραση Δονητικής – περιστροφικής κίνησης

• φασματοσκοπία

- περιστροφικά φάσματα
- δονητικά φάσματα (αρμονικός ταλαντωτής Vs ταλαντώσεις σε δυναμικό Morse)
- δονητικά - περιστροφικά φάσματα

• φασματοσκοπία:

ο κλάδος της Φυσικής που ερευνά τη δομή, τη σύσταση και τις ιδιότητες της ύλης, μέσω της καταγραφής φασμάτων, δηλαδή του αριθμού φωτονίων ανά συχνότητα ή μήκος κύματος, τα οποία εκπέμπονται απορροφούνται ή σκεδάζονται από τη υπό μελέτη δείγμα.

Οι πειραματικές μέθοδοι, που αφορούν τη μέτρηση φωτονίων, σχετίζονται με φαινόμενα:

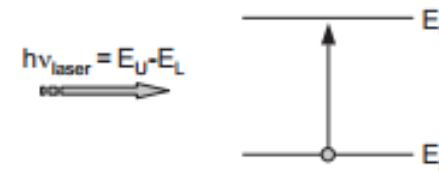
- Απορρόφησης
- Εκπομπής
- Σκέδασης

Η απορρόφηση της ακτινοβολίας που διέρχεται από το υπό μελέτη δείγμα οδηγεί σε μείωση της ακτινοβολίας.

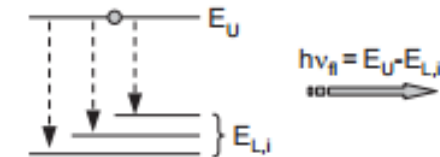
Η μέτρηση γίνεται στην ίδια διεύθυνση με την εισερχόμενη δέσμη

Η μέτρηση των φασμάτων εκπομπής & σκέδασης πραγματοποιούνται σε διεύθυνση κάθετη ως προς την εισερχόμενη δέσμη.

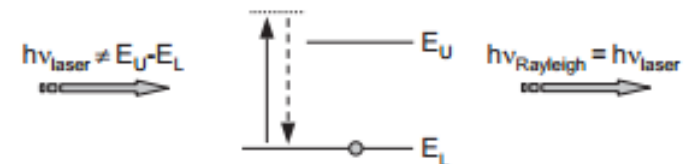
Απορρόφηση

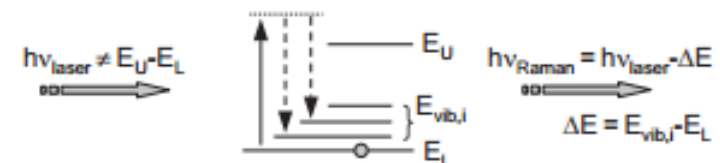
Εκπομπή

Rayleigh σκέδαση

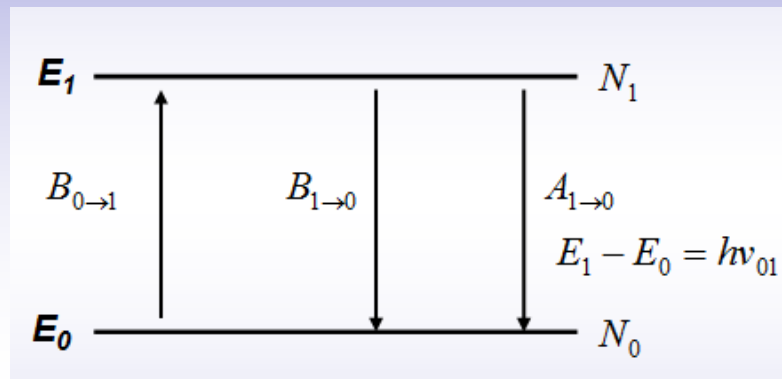

Raman σκέδαση

Συντελεστές Αϊνστάιν (1916): Τρόποι εκπομπής και απορρόφησης ενέργειας από την ύλη σε κατάσταση θερμοδυναμικής ισορροπίας υπό την επίδραση H/M ακτινοβολίας.

Έστω δείγμα N ατόμων ή μορίων τα οποία έχουν δύο διαθέσιμες καταστάσεις

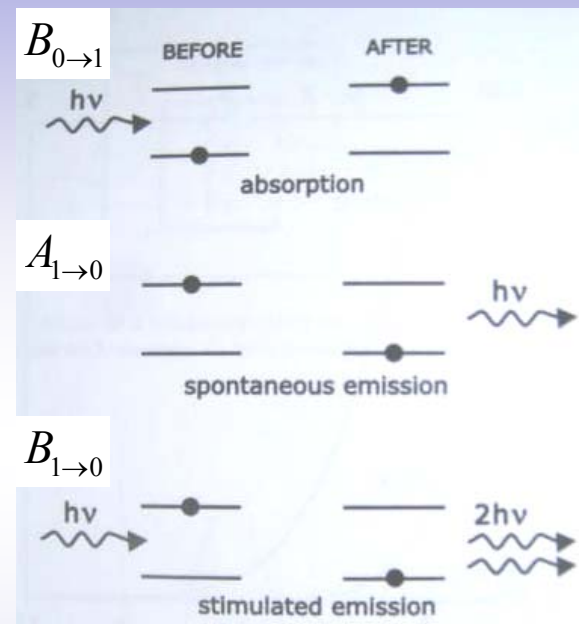
Σε θερμοδυναμική ισορροπία η κατανομή πληθυσμού στις δύο καταστάσεις N_1, N_0 .

$$\frac{N_1}{N_0} = e^{-h\nu_{01}/KT}$$

Υπό την επίδραση H/M ακτινοβολίας με πυκνότητα ενέργειας $\rho_\nu(\nu_{01})$ στην κατάλληλη συχνότητα

Απορρόφηση:
$$\frac{dN_1}{dt} = B_{0 \rightarrow 1} \rho_\nu(\nu_{01}) N_0$$

Εξαναγκασμένη εκπομπή:
$$\frac{dN_1}{dt} = -B_{1 \rightarrow 0} \rho_\nu(\nu_{01}) N_1$$

Αυθόρμητη αποδιέγερση (εκπομπή):

$$\frac{dN_1}{dt} = -A_{1 \rightarrow 0} N_1$$

• θερμοδυναμική ισορροπία: $B_{0 \rightarrow 1} \rho_\nu(\nu_{01}) N_0 = B_{1 \rightarrow 0} \rho_\nu(\nu_{01}) N_1 + A_{1 \rightarrow 0} N_1$

$$\Rightarrow \frac{N_1}{N_0} = \frac{B_{0 \rightarrow 1} \rho_\nu(\nu_{01})}{B_{1 \rightarrow 0} \rho_\nu(\nu_{01}) + A_{1 \rightarrow 0}} = e^{-h\nu_{01}/KT}$$

$$\Rightarrow \rho_\nu(\nu_{01}) = \frac{A_{1 \rightarrow 0}}{B_{0 \rightarrow 1} e^{h\nu_{01}/KT} - B_{1 \rightarrow 0}}$$

ακτινοβολία μέλανος σώματος (*Planck*):

$$\Rightarrow \rho_\nu(\nu_{01}) = \frac{8\pi h \nu_{01}^3}{c^3} \frac{1}{e^{h\nu_{01}/KT} - 1}$$

$$\Rightarrow B_{0 \rightarrow 1} = B_{1 \rightarrow 0}$$

ρυθμός απορρόφησης \equiv ρυθμός εξαναγκασμένης εκπομπής

$$\Rightarrow A_{1 \rightarrow 0} = \frac{8\pi h \nu_{01}^3}{c^3} B_{0 \rightarrow 1}$$

ρυθμός αυθόρμητης αποδιέγερσης $\sim \nu_{01}^3$

• η ενέργεια για τα πρώτα περιστροφικά επίπεδα είναι: $\sim (1 - 100)\text{cm}^{-1} \Leftrightarrow 10^{-1} - 10^{-4}\text{eV}$

• η ενέργεια για τα πρώτα δονητικά επίπεδα είναι: $400 < E_{\text{vib}} < 4000)\text{cm}^{-1} \Leftrightarrow (0.05 - 0.5)\text{eV}$

• Χρόνος ζωής διεγερμένων ηλεκτρονικά καταστάσεων $\sim \text{ns}$ (10^{-9}s) (ενεργειακές αποστάσεις $\sim \text{eV}$)

$$\Rightarrow A_{1 \rightarrow 0} (h\nu_{01} \sim \text{eV}) = 10^9 \text{ s}^{-1}$$

$$\Rightarrow A_{1 \rightarrow 0}(\text{rot}) = \left(\frac{10^{-1} - 10^{-4}}{1} \right)^3 10^9 \text{ s}^{-1} = (10^{-3} - 10^{-12}) 10^9 \text{ s}^{-1} \Leftrightarrow (\tau \sim 1\mu\text{s} - 10^3 \text{ s})$$

$$\Rightarrow A_{1 \rightarrow 0}(\text{vib}) = \left(\frac{10^{-1} - 5 \cdot 10^{-2}}{1} \right)^3 10^9 \text{ s}^{-1} = (10^{-2} - 10^{-4}) 10^9 \text{ s}^{-1} \Leftrightarrow (\tau \leq 10\mu\text{s})$$

Και στις 2 περιπτώσεις οι ρυθμοί δεν είναι ανταγωνιστικοί του ρυθμού κρούσεων σε θερμοκρασία περιβάλλοντος.

αλληλεπίδραση H/M ακτινοβολίας – ύλης: σύστημα δύο καταστάσεων

Ημι-κλασική προσέγγιση: $H_{\text{int}} = -\vec{\mu} \cdot \vec{E}$ όπου: $\vec{\mu}$ η διπολική ροπή του μορίου (μόνιμη ή/ και επαγόμενη)
 όπου: \vec{E} η ένταση του ηλεκτρικού πεδίου της H/M ακτινοβολίας

π.χ 1W laser συνεχούς λειτουργίας, 1mm διάμετρος δέσμης $\Rightarrow E_o = 27.4\sqrt{I(W/cm^2)} = 3.1 \times 10^6 V/cm$

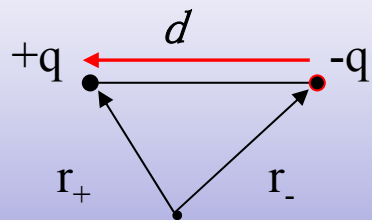
π.χ 1W laser, παλμική λειτουργία ~10fs, 1kHz, 1mm διάμετρος δέσμης

$$\Rightarrow I(W/cm^2) = \frac{E_{\text{παλμός}}(J)}{dt_{\delta\phi}(S(cm^2))} \quad \Rightarrow I(W/cm^2) = \frac{10^{-3} J}{10 \cdot 10^{-15} s (\pi 10^{-1} / 2) 2cm^2}$$

$$1W = 1 \frac{J}{s} \Leftrightarrow \frac{J}{10^3 \text{ παλμοί}} = 10^{-3} J / \text{παλμό} \quad \Rightarrow \frac{4 \times 10^{-3} W}{10^{-16} \pi^2 cm^2} \sim 4 \times 10^{12} W/cm^2$$

$$\Rightarrow E_o \sim 5.4 \times 10^7 V/cm$$

Έστω σώμα αποτελούμενο από N σημειακά φορτία: $\Rightarrow Q_{\text{ολ}} = \sum_{i=1}^N q_i$ & $\vec{\mu} = \sum_{i=1}^N q_i \vec{r}_i$

$$\Rightarrow Q_{\text{ολ}} = 0 \quad \& \quad \vec{\mu} = \sum_{i=1}^N q_i \vec{r}_i = +q\vec{r}_+ - q\vec{r}_- = q(\vec{r}_+ - \vec{r}_-) = q\vec{d}$$

d : φορά από το αρνητικό προς το θετικό φορτίο

Για κατανομές φορτίων: $\Rightarrow Q_{\text{ολ}} = \int \rho(r) dV \quad \Rightarrow \vec{\mu} = \int \vec{r} \rho(r) dV$

Έστω: $\Psi_n(r)$ Μοριακό τροχιακό $\Rightarrow \vec{\mu} = -e \int \vec{r} |\Psi_n(r)|^2 dV$

αλληλεπίδραση Η/Μ ακτινοβολίας – ύλη: σύστημα δύο καταστάσεων

Μοριακή διπολική ροπή: $\Rightarrow \vec{\mu} = e \left[\sum_N Z_N R_N - \int \vec{r} |\Psi_n(r)|^2 dV \right]$

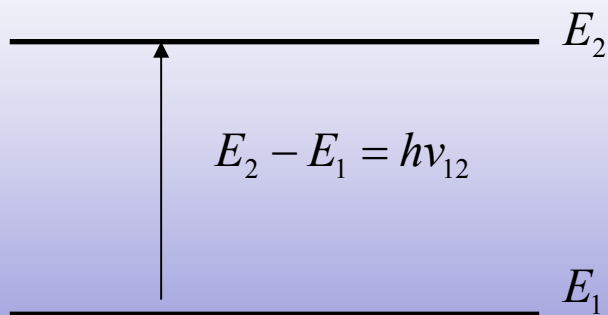
\Downarrow
 Συνεισφορά πυρηνικού φορτίου

Για ομο-ατομικό διατομικό μόριο προφανώς η διπολική ροπή είναι μηδενική:

Η ενέργεια αλληλεπίδρασης: $H_{\text{int}} = -\vec{\mu} \cdot \vec{E} = -\mu_o E_o \cos(kr - \omega t)$

Για τις διαστάσεις του μορίου και ακτινοβολία στο υπεριώδες – μικροκύματα, ισχύει $\lambda \gg$ μοριακές διαστάσεις

$$\Rightarrow kr = \frac{2\pi}{\lambda} r \sim 2\pi \frac{r}{\lambda} \rightarrow 0, \text{ όταν } : r \sim \text{μορ. διαστάσεις}$$

$$H_{\text{int}} = -\vec{\mu} \cdot \vec{E} = -\mu_o E_o \cos(\omega t)$$

$$i\hbar \frac{d\Psi}{dt} = (H_o + H_{\text{int}})\Psi$$

$$\Psi(t) = a_1(t)\Psi_1 e^{-iE_1 t/\hbar} + a_2(t)\Psi_2 e^{-iE_2 t/\hbar}$$

Η ενέργεια αλληλεπίδρασης:

$$H_{\text{int}} = -\vec{\mu} \cdot \vec{E} = -\mu_o E_o \cos(\omega t)$$

$$i\hbar \frac{d\Psi}{dt} = (H_o + H_{\text{int}})\Psi$$

$$\Psi(t) = a_1(t)\Psi_1 e^{-iE_1 t/\hbar} + a_2(t)\Psi_2 e^{-iE_2 t/\hbar}$$

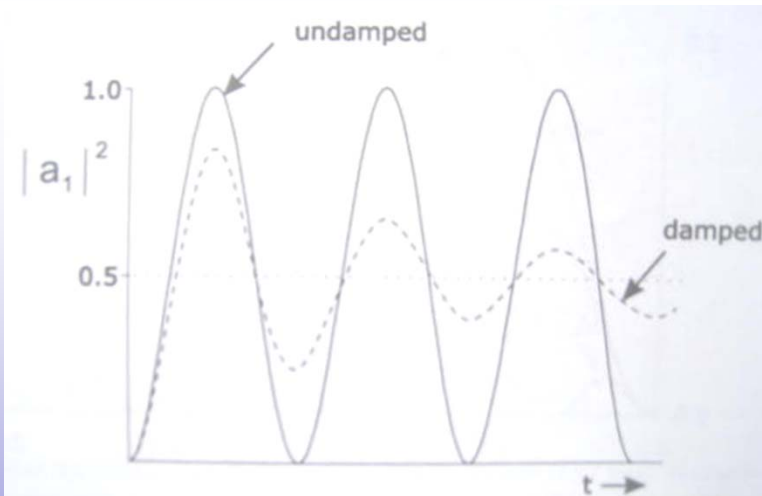
$$\Rightarrow |a_2(t)|^2 = \frac{\omega_R^2}{\Omega^2} \sin^2\left(\frac{\Omega t}{2}\right) \ \& \ |a_1(t)|^2 = 1 - |a_2(t)|^2$$

$$\omega_R = \frac{\langle \Psi_1 | \mu | \Psi_2 \rangle}{\hbar} E_o \Rightarrow \text{Συχνότητα «Rabi»} \quad \bullet \text{ εξαρτάται από τη διπολική ροπή μετάβασης: } \langle \Psi_1 | \mu | \Psi_2 \rangle$$

• εξαρτάται από την ένταση του H/M πεδίου.

$$\Omega = \sqrt{\omega_R^2 + \Delta^2} = \sqrt{\omega_R^2 + (\omega - \omega_{12})^2} \Rightarrow \text{Συχνότητα ταλάντωσης του πληθυσμού}$$

$$\Rightarrow \text{Συνθήκη συντονισμού: } \omega = \omega_{12} \Rightarrow |a_2(t)|^2 = \sin^2\left(\frac{\omega_R t}{2}\right)$$

\Rightarrow ταλάντωσης του πληθυσμού μεταξύ των δύο σύμφωνων καταστάσεων \Rightarrow υπάρχει συγκεκριμένη σχέση φάσης για τις καταστάσεις 1,2.

Ένα πραγματικό σύστημα υπό την επίδραση ισχυρού πεδίου θα «ταλαντώνεται» για χρονικό* διάστημα και θα καταλήξει σε στάσιμη κατάσταση με τον πληθυσμό να μοιράζεται εξίσου:

\Rightarrow Απορρόφηση = εξαναγκασμένη εκπομπή
 \Rightarrow δεν υπάρχει δυνατότητα αντιστροφής πληθυσμού σε σύστημα δύο καταστάσεων

- * (1) πεπερασμένος χρόνος ζωής της διεγερμένης κατάστασης = αυθόρμητη εκπομπή
- (2) Κρούσεις
- (3) διαμοριακές αλληλεπιδράσεις στην υγρή φάση

Διπολική ροπή μετάβασης: $\langle \Psi_1 | \mu | \Psi_2 \rangle$

⇒ Προκειμένου να μπορεί να μεταφερθεί πληθυσμός μεταξύ δύο καταστάσεων πρέπει η διπολική ροπή μετάβασης να είναι μη-μηδενική.

⇒ Το κλασικό ανάλογο είναι ότι ένα ατομικό ή μοριακό σύστημα μπορεί να απορροφήσει ή να εκπέμψει φωτόνιο *συχνότητας* ν_0 μόνο αν διαθέτει ταλαντούμενο δίπολο στη συχνότητα αυτή.

Περιστροφικά φάσματα ($10^2 \mu\text{m} < \lambda \sim \text{mm}$) – μακρινό υπέρυθρο-μικροκύματα)

Περιστροφική ενέργεια:

$$E_r = \frac{h^2}{8\pi^2 I} J(J+1) \quad \text{Σταθερός περιστροφέας} \quad I = \mu R_e^2$$

Φασματοσκοπία \equiv μέτρηση συχνότητας:

$$F(J) = \frac{E_r}{h} = \frac{h}{8\pi^2 I} J(J+1) = BJ(J+1)$$

Έκφραση ενεργειακών επιπέδων σε μονάδες συχνότητας (Hz):

$$F(J) = \frac{E_r}{hc} = \frac{h}{8\pi^2 cI} J(J+1) = BJ(J+1)$$

Ενέργεια σε cm^{-1} .

B : περιστροφική σταθερά η οποία εξαρτάται από τη ροπή αδρανείας

⇒ περιστροφικά φάσματα μας προσδιορίζουν την απόσταση R_e

⇒ πληροφορία για τη δομή των μορίων

Περιστροφικά φάσματα – κανόνες επιλογής

Η πιθανότητα να πραγματοποιηθεί μετάβαση μεταξύ περιστροφικών καταστάσεων:

$\Psi_{rot}(J, M_J)$ $\Psi_{rot}(J', M_{J'})$ καθορίζεται από τη διπολική ροπή της μετάβασης:

$$M(J' \leftarrow J) = \int \Psi_{rot}^*(J, M_J) \mu \Psi_{rot}(J', M_{J'}) dr$$

• για ομοατομικά μόρια η διπολική ροπή είναι μηδενική:

⇒ Αμιγώς περιστροφικές μεταβάσεις είναι μη-επιτρεπτές

$$\mu = \mu_x \hat{x} + \mu_y \hat{y} + \mu_z \hat{z} = \mu_o (\sin(\theta) \cos(\varphi) \hat{x} + \sin(\theta) \sin(\varphi) \hat{y} + \cos(\theta) \hat{z})$$

$$\Rightarrow M(J' \leftarrow J) = M_x \hat{x} + M_y \hat{y} + M_z \hat{z}$$

$$\begin{aligned} M_x &= \mu_o \int \int (Y_{J', M_{J'}}(\theta, \varphi))^* (\sin(\theta) \cos(\varphi)) (Y_{J, M_J}(\theta, \varphi)) \sin(\theta) d\theta d\varphi \\ &= \mu_o \int \sin^2(\theta) d\theta \int (Y_{J', M_{J'}}(\theta, \varphi))^* \cos(\varphi) (Y_{J, M_J}(\theta, \varphi)) d\varphi \end{aligned}$$

Αν λάβουμε υπόψη:

$$\cos(\varphi) = \frac{1}{2} (e^{i\varphi} + e^{-i\varphi})$$

$$Y_{J, M_J}(\theta, \varphi) \sim e^{iM_J \varphi}$$

$$M_x \sim \int e^{-iM_J \varphi} \left[\frac{1}{2} (e^{i\varphi} + e^{-i\varphi}) \right] e^{iM_{J'} \varphi} d\varphi \sim \int (e^{i((-M_J + M_{J'}) - 1)\varphi} + e^{i((-M_J + M_{J'}) + 1)\varphi}) d\varphi$$

$$\Rightarrow M_x \sim \int (e^{i(\Delta M_J - 1)\varphi} + e^{i(\Delta M_J + 1)\varphi}) d\varphi \quad \Rightarrow M_x \neq 0 \Leftrightarrow \Delta M_J = \pm 1.$$

Με την ίδια μεθοδολογία προκύπτει:

$$\Rightarrow M_x \neq 0 \Leftrightarrow \Delta M_J = \pm 1.$$

$$\Rightarrow M_z \neq 0 \Leftrightarrow \Delta M_J = 0.$$

Περιστροφικά φάσματα – κανόνες επιλογής

$$M(J' \leftarrow J) = \int \int (Y_{J',M_{J'}}(\theta, \varphi))^* \mu(Y_{J,M_J}(\theta, \varphi)) \sin(\theta) d\theta d\varphi$$

$$M_x = \mu_o \int \int (Y_{J',M_{J'}}(\theta, \varphi))^* (\sin(\theta) \cos(\varphi)) (Y_{J,M_J}(\theta, \varphi)) \sin(\theta) d\theta d\varphi$$
$$\sim \mu_o \int (Y_{J',M_{J'}}(\theta, \varphi)) \sin^2(\theta) (Y_{J,M_J}(\theta, \varphi)) d\theta$$

$$\text{όπου: } \Delta M_J = 0, \pm 1.$$

Αν λάβουμε υπόψη: $Y_{J,M_J}(\theta, \varphi) \sim P_J^{M_J}(\cos(\theta)) e^{iM_J\varphi}$

$$M_x \sim \mu_o \int P_{J'}^{M_{J'}}(\cos(\theta)) \sin^2(\theta) P_J^{M_J}(\cos(\theta)) d\theta \dots$$

$$^* \left[(2l+1)zP_l^m(z) = (l+m)P_{l-1}^m(z) + (l-m+1)P_{l+1}^m(z), \text{όπου: } z = \cos(\theta) \right]$$

$$\dots \Rightarrow \Delta J = \pm 1.$$

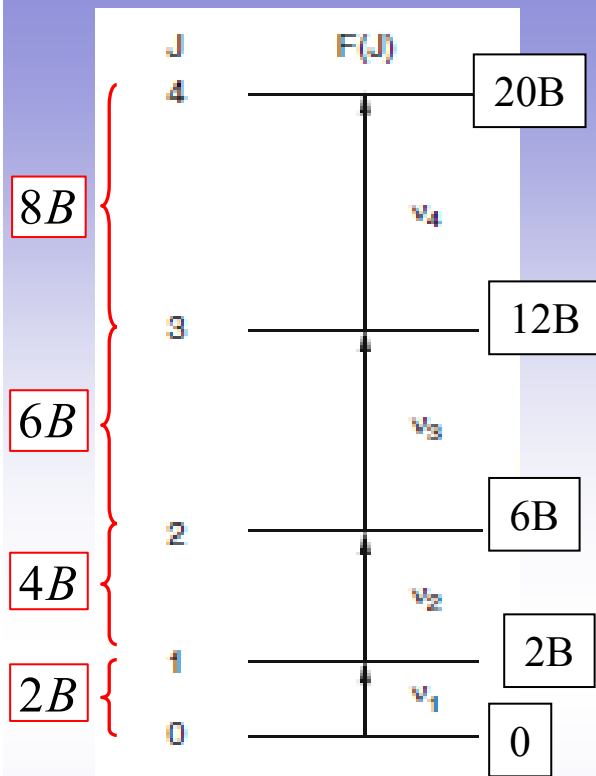
(1) η διπολική ροπή είναι μη-μηδενική :

Κλασικό υπόβαθρο: Η προβολή ενός περιστρεφόμενου πολικού μορίου, ισοδυναμεί με ταλαντούμενο δίπολο με συχνότητα ίση με τη συχνότητα περιστροφής.

$$(2) : \Delta J = \pm 1.$$

Η μετάβαση γίνεται μεταξύ καταστάσεων, έτσι ώστε να ικανοποιείται η διατήρηση της στροφορμής, δεδομένου ότι απαιτεί εκπομπή ή απορρόφηση ενός φωτονίου, δηλαδή ενός μποζονίου (σπιν 1)

$$(3) \Delta M_J = 0, \pm 1.$$

Η ενεργειακή διαφορά μεταξύ διαδοχικών περιστροφικών επιπέδων αυξάνεται:

$$E_{rot}(J) = BJ(J+1)$$

$$\Rightarrow \Delta E_{rot}(J \rightarrow J+1) = B(J+1)(J+2) - BJ(J+1) = 2B(J+1)$$

$$\Rightarrow \Delta E_{rot}(J \rightarrow J') = 2B(J')$$

Η ενεργειακή διαφορά μεταξύ διαδοχικών περιστροφικών επιπέδων (J, J') είναι ανάλογη του J'. Συντελεστής αναλογίας 2B.

$$\Rightarrow \nu(J \rightarrow J') = \frac{\Delta E_{rot}(J \rightarrow J')}{h} = 2B(J'), \text{ όπου } : B(\text{Hz})$$

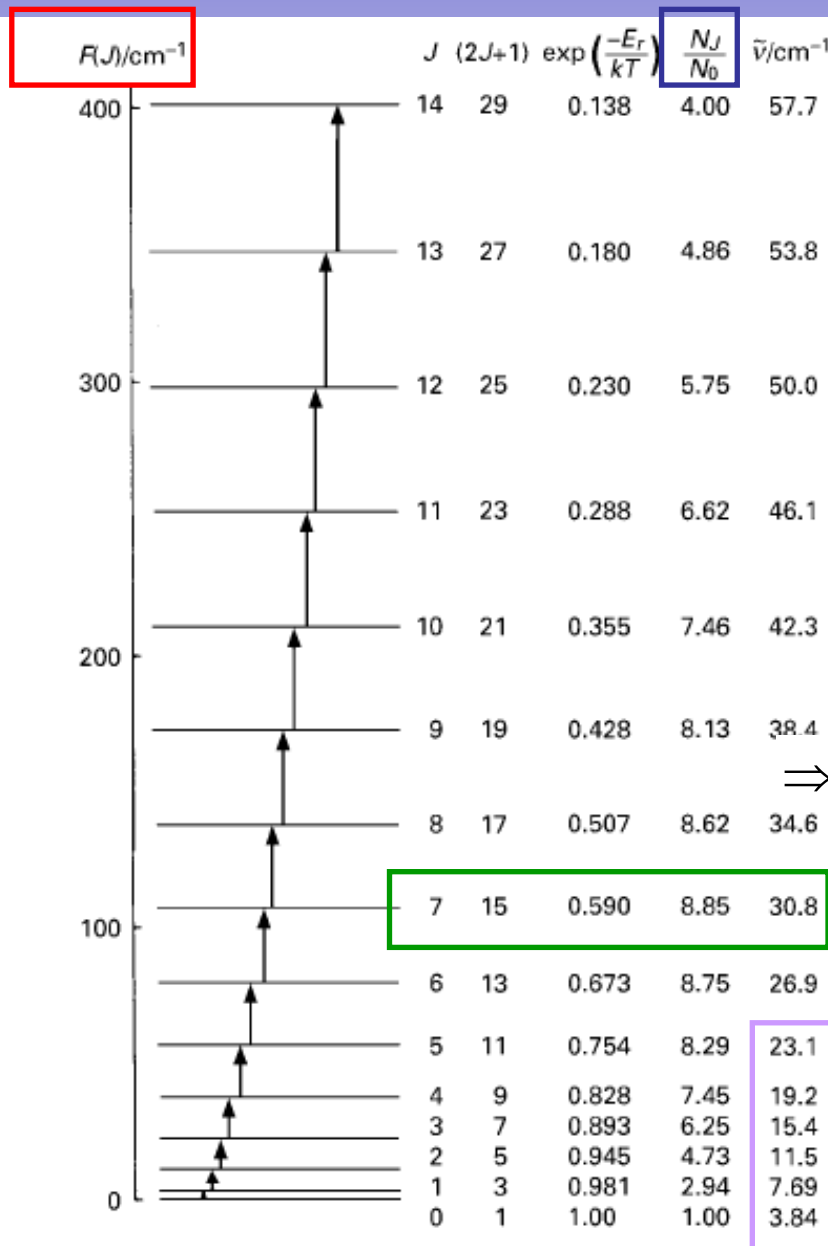
Ομοίως η συχνότητα απορρόφησης είναι ανάλογη του J' με σταθερά αναλογίας 2B.

Η διαφορά μεταξύ διαδοχικών συχνοτήτων – περιστροφικών φασμάτων:

$$\Rightarrow \nu(J+1 \rightarrow J+2) - \nu(J \rightarrow J+1) = 2B(J+2) - 2B(J+1) = 2B$$

\Rightarrow Δεν είναι προαπαιτούμενη η αντιστοίχιση των περιστροφικών γραμμών για την εύρεση της περιστροφικής σταθεράς.

Υπολογισμοί για CO ($B_{CO}=1.93\text{cm}^{-1}$)

$$F(J) = \frac{E_r}{h} = \frac{h}{8\pi^2 I} J(J+1)$$

$$\frac{N_J}{N_0} = (2J+1) e^{-\frac{E_{rot}(J)}{kT}}$$

$$J_{\max} = \sqrt{\frac{kT}{2B}} - \frac{1}{2}$$

$$J_{\max}(\text{CO}) = 7 \leftrightarrow \text{για} : kT = 25\text{meV} \sim 201\text{cm}^{-1}$$

Η διαφορά μεταξύ διαδοχικών συχνοτήτων:
 $\Rightarrow \nu(J+1 \rightarrow J+2) - \nu(J \rightarrow J+1) = 2B \sim 3.8\text{cm}^{-1}$

$\tilde{\nu}/\text{cm}^{-1}$
3.845 033 19
7.689 919 07
11.534 509 6
15.378 662
19.222 223
23.065 043

Πειραματικές τιμές

Τιμές συχνοτήτων: $3.84 - 57.7 \text{ cm}^{-1}$

Τιμές ενέργειας: $(0.5 - 7.1) \times 10^{-3} \text{ eV}$

Μήκη κύματος: $2.6\text{mm} - 173\mu\text{m}$

Figure 5.2 Rotational term values $F(J)$ (horizontal lines): relative populations N_J/N_0 (calculated from Equation 5.15) and transition wavenumbers $\tilde{\nu}$ (for the transitions indicated by the vertical arrows) for CO

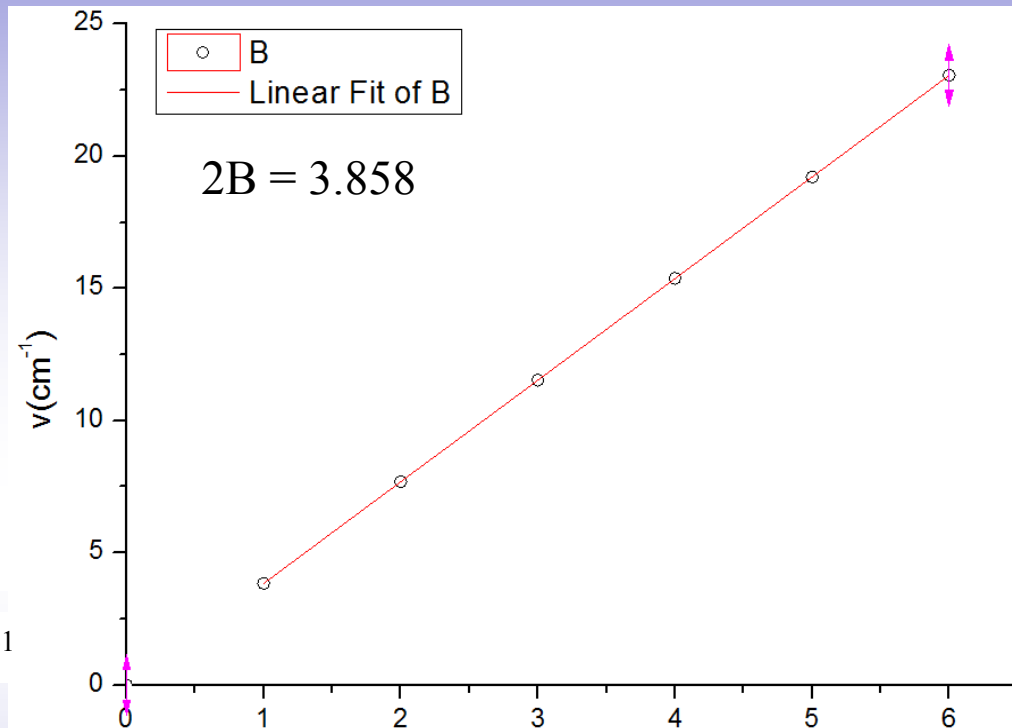
Χρησιμοποιώντας τις τιμές του πίνακα ($\nu(\text{cm}^{-1})$) για το περιστροφικό φάσμα του CO να βρεθεί το μήκος δεσμού R_e και να χαρακτηριστούν οι αντίστοιχες μεταβάσεις.

$$\nu(J \rightarrow J') = 2B(J') = 3.844$$

$\bar{\nu}/\text{cm}^{-1}$	$J' \rightarrow J''$
3.845 033 19	$J'=1 \rightarrow 0$
7.689 919 07	$J'=2 \rightarrow 1$
11.534 509 6	$J'=3 \rightarrow 2$
15.378 662	$J'=4 \rightarrow 3$
19.222 223	$J'=5 \rightarrow 4$
23.065 043	$J'=6 \rightarrow 5$

• Απόσταση διαδοχικών γραμμών $\equiv 2B = 3.844$

$$\Rightarrow B = 1.922 \text{ cm}^{-1}$$

$$B(\text{cm}^{-1}) = \frac{h}{8\pi^2 c I} \Rightarrow I = \frac{h}{8\pi^2 c B} = \frac{6.62 \times 10^{-34} \text{ Js}}{8\pi^2 (2.99 \times 10^{10} \text{ cm/s}) 1.922 \text{ cm}^{-1}}$$

$$\Rightarrow I = 1.4515 \times 10^{-46} \text{ kg} \cdot \text{m}^2 \quad \Leftrightarrow I = 1.4515 \times 10^{-46} \text{ kg} \cdot \text{m}^2 = \mu R_e^2$$

$$\mu = \frac{M_C \cdot M_O}{M_C + M_O} = \frac{12 \cdot 16}{12 + 16} M_H \Rightarrow \mu = 1.144 \times 10^{-26} \text{ Kg}$$

$$\Rightarrow R_e = 1.13 \text{ \AA}$$

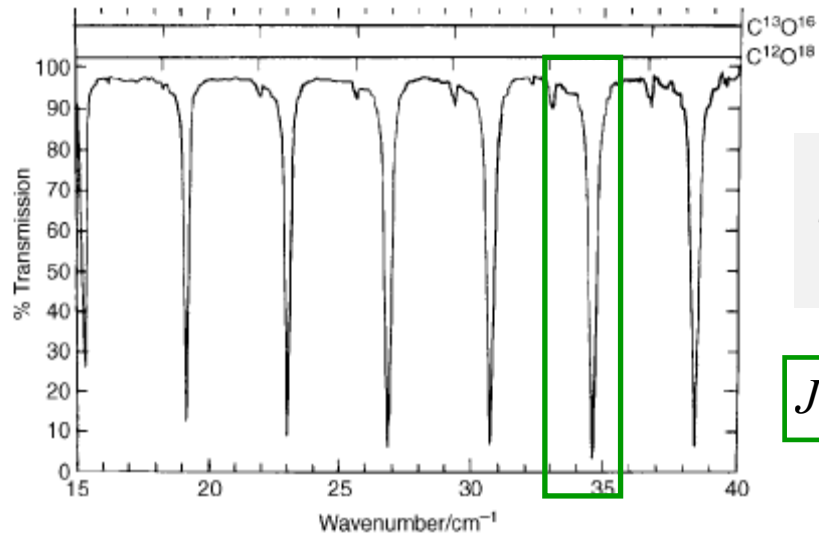

Figure 5.3 Far-infrared spectrum of CO showing transitions with $J^n = 3$ to 9. (Reproduced, with permission, from Fleming, J. W. and Chamberlain, J., *Infrared Phys.*, **14**, 277, 1974. Copyright 1974 Pergamon Press)

$$J_{\max} = \sqrt{\frac{KT}{2B}} - \frac{1}{2}$$

Μέτρηση κατανομής έντασης περιστροφικών γραμμών για προσδιορισμό θερμοκρασίας δείγματος (remote sensing);

$$J_{\max}(\text{CO}) = 7 \leftrightarrow \text{για} : KT = 25 \text{meV} \sim 201 \text{cm}^{-1}$$

Μετατόπιση του μεγίστου σε $J_{\max}+1=8$ αντιστοιχεί σε θερμοκρασία $T=416\text{K}$.

⇒ Θερμόμετρο περιορισμένης ακρίβειας

Η φυγόκεντρη παραμόρφωση οδηγεί σε αύξηση της ροπής αδρανείας & μείωση της περιστροφικής ενέργειας του επιπέδου J κατά $\Delta E(J)$.

$$E_{\text{rot}} = B_e J(J+1) - D_e J^2(J+1)^2$$

$$B_e = \frac{\hbar^2}{2\mu R_e^2} \quad \& \quad D_e = \frac{\hbar^4}{2k\mu^2 R_e^6}$$

Μονάδες ενέργειας

$$F(J) = B_e J(J+1) - D_e J^2(J+1)^2$$

$$B_e = \frac{h}{8\pi^2 \mu R_e^2} \quad \& \quad D_e = \frac{h^3}{32\pi^4 k\mu^2 R_e^6}$$

Μονάδες συχνότητας (Hz)

Η μείωση της περιστροφικής ενέργειας του επιπέδου J κατά $\Delta E(J)$ είναι αντιστρόφως ανάλογη της ισχύος του δεσμού (K).

Για να εκφραστούν οι αντίστοιχες ποσότητες σε cm^{-1} αρκεί να διαιρεθούν με $C(\text{cm/s})$

Το περιστροφικό φάσμα του HCl παρουσιάζει τρεις διαδοχικές γραμμές περιστροφικού φάσματος σε θέσεις 246.04cm^{-1} , 265.97cm^{-1} και 285.76cm^{-1} . Να προσδιορισθεί η περιστροφική σταθερά, η σταθερά φυγόκεντρης παραμόρφωσης και να βρεθούν οι αντίστοιχες μεταβάσεις.

$$\frac{E_{rot}}{hc} = \bar{B}_e J(J+1) - \bar{D}_e J^2(J+1)^2$$

$$\Rightarrow \bar{\nu}(J \rightarrow J+1) = \bar{B}_e (J+1)(J+2) - \bar{D}_e (J+1)^2(J+2)^2 - \bar{B}_e (J)(J+1) - \bar{D}_e J^2(J+1)^2$$

$$\Rightarrow \bar{\nu}(J \rightarrow J+1) = 2\bar{B}_e (J+1) - \bar{D}_e (J+1)^2 \{(J+2)^2 - J^2\}$$

$$\Rightarrow \bar{\nu}(J \rightarrow J+1) = 2\bar{B}_e (J+1) - 4\bar{D}_e (J+1)^3$$

$$\begin{aligned} (i) : \bar{\nu}(J \rightarrow J+1) &= 2\bar{B}_e (J+1) - 4\bar{D}_e (J+1)^3 = 246.04\text{cm}^{-1} \\ (ii) : \bar{\nu}(J+1 \rightarrow J+2) &= 2\bar{B}_e (J+2) - 4\bar{D}_e (J+2)^3 = 265.97\text{cm}^{-1} \\ (iii) : \bar{\nu}(J+2 \rightarrow J+3) &= 2\bar{B}_e (J+3) - 4\bar{D}_e (J+3)^3 = 285.76\text{cm}^{-1} \end{aligned} \left. \vphantom{\begin{aligned} (i) \\ (ii) \\ (iii) \end{aligned}} \right\} \begin{array}{l} 19.93\text{cm}^{-1} \\ 19.79\text{cm}^{-1} \end{array}$$

Αγνοούμε σε 1^η προσέγγιση τη συνεισφορά της φυγόκεντρης 'διόρθωσης'.

$$(i) \Rightarrow: \bar{\nu}(J \rightarrow J+1) = 2\bar{B}_e (J+1) = 246.04\text{cm}^{-1}, \text{ όπου } : 2\bar{B}_e \sim 19.93\text{cm}^{-1}.$$

$$\Rightarrow (J+1) = \frac{246.04\text{cm}^{-1}}{19.93\text{cm}^{-1}} = 12.03 \Rightarrow J = 11. \quad \left((J+1) = \frac{246.04\text{cm}^{-1}}{19.79\text{cm}^{-1}} = 12.4 \Rightarrow J = 11. \right)$$

$$\begin{aligned} (i) : \bar{\nu}(11 \rightarrow 12) &= 2\bar{B}_e (12) - 4\bar{D}_e \cdot 1728 = 246.04\text{cm}^{-1} \\ (ii) : \bar{\nu}(12 \rightarrow 13) &= 2\bar{B}_e \cdot 13 - 4\bar{D}_e \cdot 2197 = 265.97\text{cm}^{-1} \\ (iii) : \bar{\nu}(13 \rightarrow 14) &= 2\bar{B}_e \cdot 14 - 4\bar{D}_e \cdot 2744 = 285.76\text{cm}^{-1} \end{aligned} \left. \vphantom{\begin{aligned} (i) \\ (ii) \\ (iii) \end{aligned}} \right\} \begin{array}{l} 2\bar{B}_e - 4\bar{D}_e \cdot 469 = 19.93\text{cm}^{-1} \\ 2\bar{B}_e - 4\bar{D}_e \cdot 547 = 19.79\text{cm}^{-1} \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} 2\bar{B}_e - 4\bar{D}_e \cdot 469 = 19.93\text{cm}^{-1} \\ 2\bar{B}_e - 4\bar{D}_e \cdot 547 = 19.79\text{cm}^{-1} \end{array}} \right\} \begin{array}{l} \bar{D}_e = 4.45 \times 10^{-4} \text{cm}^{-1} \\ \bar{B}_e = 10.38\text{cm}^{-1} \end{array}$$

Δονητικά φάσματα ($2 < \lambda < 20 \mu\text{m}$ – μέσω υπέρυθρο)

Αρμονικός ταλαντωτής – παραβολικό δυναμικό

$$\Rightarrow E_{vib}(v) = \left(v + \frac{1}{2}\right) \hbar \omega_0$$

όπου: $v = 0, 1, 2, \dots$

$$\text{όπου: } \omega_0 = 2\pi \sqrt{\frac{k}{\mu}}$$

Σταθερή διαφορά ενέργειας μεταξύ διαδοχικών επιπέδων

$$\Delta E_{vib} = E_{vib}(v+1) - E_{vib}(v) = \hbar \omega_0$$

Δυναμικό Morse

$$E_{pot}(R) = E_D \left[1 - e^{-a(R-R_e)} \right]^2 \quad \text{Όπου: } E_D = E(\infty) - E(R_e) \text{ η ενέργεια δέσμωσης.}$$

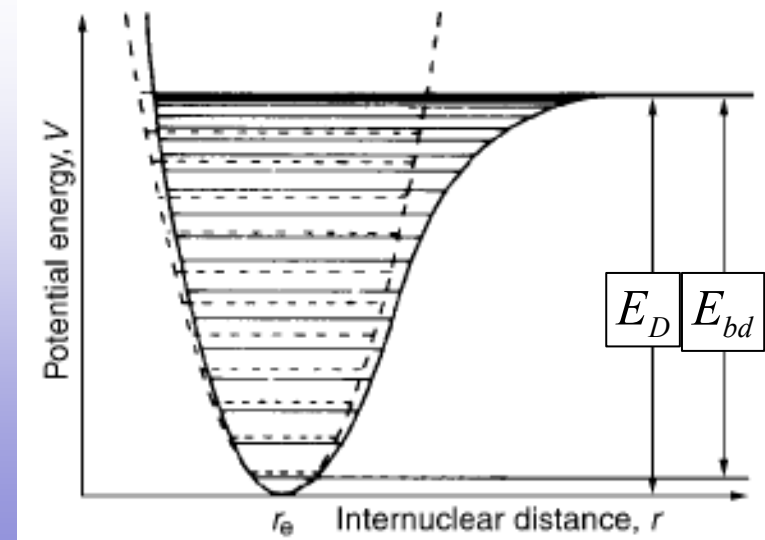
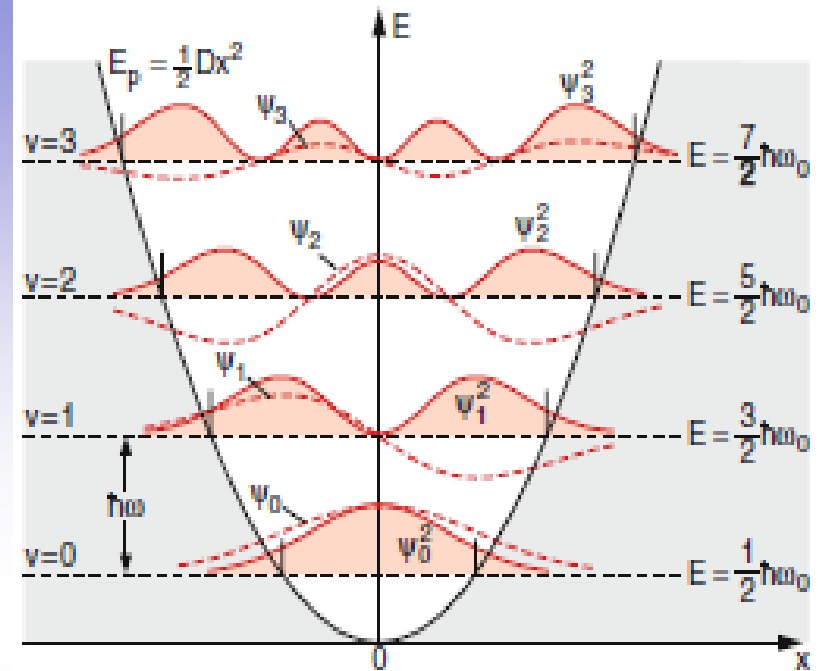
$$\Rightarrow E_D = E_{pot}(R \rightarrow \infty) - E_{pot}(R = R_e)$$

$$\Rightarrow E_{vib} = \hbar \omega_0 \left(v + \frac{1}{2}\right) - \hbar \omega_0 x_e \left(v + \frac{1}{2}\right)^2 \quad \omega_0 = \alpha \sqrt{\frac{E_D}{2\mu}}$$

Όπου: $\omega_0 x_e = \frac{\hbar \omega_0^2}{4E_D}$ η σταθερά αναρμονικότητας

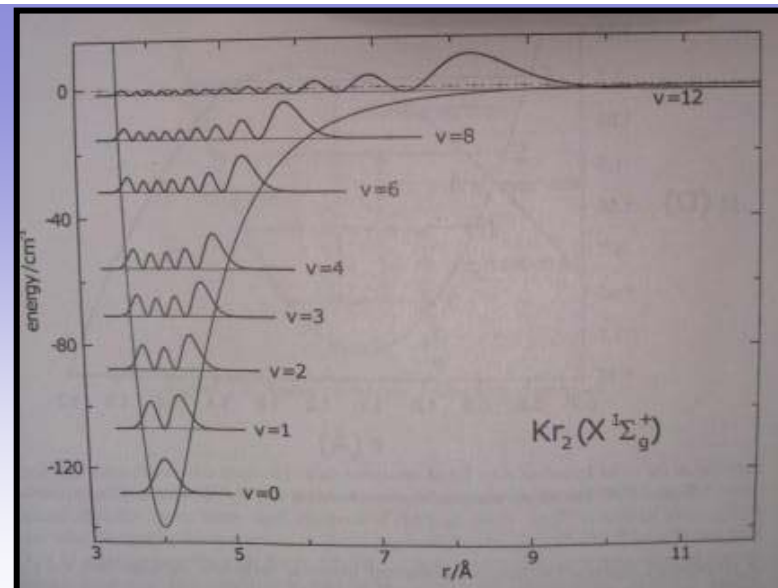
$$\Delta E_{vib} = E_{vib}(v+1) - E_{vib}(v) = \hbar \omega_0 - \hbar \omega_0 [x_e \cdot 2 \cdot (v+1)]$$

Μειούμενη διαφορά ενέργειας καθώς $v \uparrow$.

Πυκνότητα πιθανότητας για την περίπτωση αναρμονικού ταλαντωτή (συναρτήσει ενδο-ατομικής απόστασης)

Μορφή ιδιοσυναρτήσεων ($u=0-3$) & πυκνότητα πιθανότητας για την περίπτωση αναρμονικού ταλαντωτή (συναρτήσει της απόστασης από τη θέση ισορροπίας $R-R_e$)

- Ασύμμετρα κατανομημένη πυκνότητα πιθανότητας.
- είναι αποτέλεσμα της ασυμμετρίας του δυναμικού Morse \Leftrightarrow η δύναμη επαναφοράς είναι $\sim dU/dR$, η οποία προφανώς είναι πιο ισχυρή για $R-R_e < 0$ από τη συμμετρική περίπτωση.

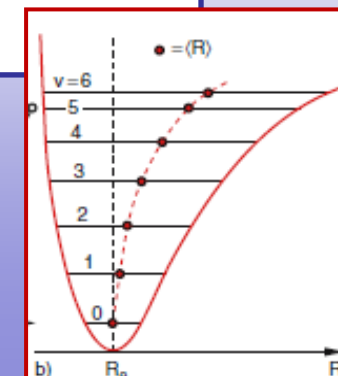
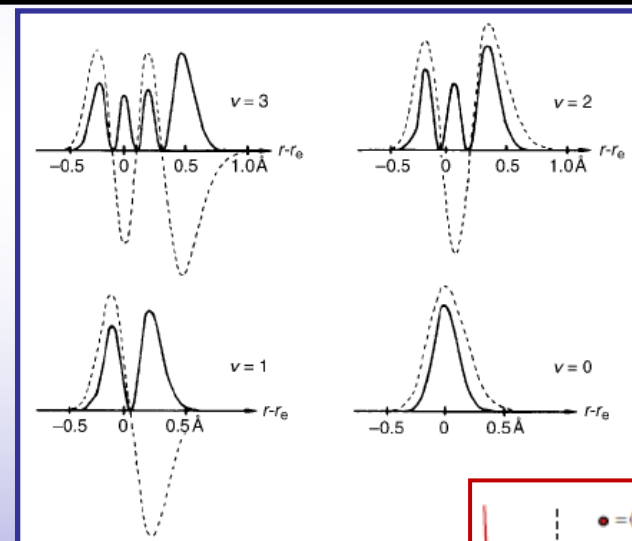
Συνολική Δονητική – περιστροφική ενέργεια

$$\Rightarrow E_{v,J}(cm^{-1}) = \omega_e(v + \frac{1}{2}) - \omega_e x_e(v + \frac{1}{2})^2 + B_v J(J+1) - D_v(J(J+1))^2$$

- εξάρτηση της περιστροφικής σταθεράς από τη δονητική διέγερση (v):

$$B_v = B_e - a_e(v + \frac{1}{2})$$

«αλληλεπίδραση δονητικής – περιστροφικής κίνησης»

Δονητικά φάσματα – κανόνες επιλογής

Η πιθανότητα να πραγματοποιηθεί μετάβαση μεταξύ δονητικών καταστάσεων $u'' \rightarrow u'$ (u'' – χαμηλότερη προς u' -υψηλότερη ενεργειακά κατάσταση), καθορίζεται από τη διπολική ροπή της μετάβασης:

$$M(u' \leftarrow u'') = \int \Psi_{vibr}^{''*}(u'') \mu(r) \Psi_{vibr}'(u') dr$$

- η διπολική ροπή του μορίου εξαρτάται από την απόσταση r .

$$\mu = \mu_e + \left(\frac{d\mu}{dr} \right)_{r_e} (r - r_e) + \frac{1}{2} \left(\frac{d^2\mu}{dr^2} \right)_{r_e} (r - r_e)^2 + \dots$$

$$\Rightarrow M(u' \leftarrow u'') = \mu_e \int \Psi_{vibr}^{''*}(u'') \Psi_{vibr}'(u') dr + \left(\frac{d\mu}{dr} \right)_{r_e} \int \Psi_{vibr}^{''*}(u'') (r - r_e) \Psi_{vibr}'(u') dr + \dots$$

Οι δονητικές ιδιο-συναρτήσεις που ανήκουν στην ίδια ηλεκτρονιακή κατάσταση αποτελούν ορθοκανονικό σύστημα

- η ένταση της μετάβασης εξαρτάται από το παράγωγο της διπολικής ροπής του μορίου στην απόσταση r_e .

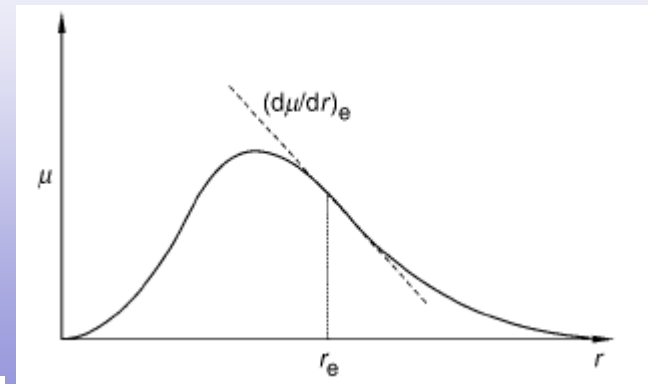
- για ομοατομικά μόρια η διπολική ροπή είναι μηδενική:

\Rightarrow Δονητικές μεταβάσεις στην ίδια ηλεκτρονιακή κατάσταση είναι μη-επιτρεπτές

- για πολικά μόρια η διπολική ροπή μετάβασης εξαρτάται:

$$\langle u'' | (r - r_e) | u' \rangle = \langle u'' | x | u' \rangle = \int \Psi_{vibr}^{''*}(u'') x \Psi_{vibr}'(u') dx$$

- στην περίπτωση του αρμονικού ταλαντωτή το ολοκλήρωμα είναι μη-μηδενικό για καταστάσεις u'', u' διαφορετικής συμμετρίας

Δονητικά φάσματα – κανόνες επιλογής

$$\langle u'' | (r - re) | u' \rangle = \langle u'' | x | u' \rangle = \int \Psi_{vibr}^{''*}(u'') x \Psi_{vibr}'(u') dx$$

$$\Psi_{vibr}'(u') = \left(\frac{1}{2^{u'} u'!}\right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{a}{\pi}\right)^{\frac{1}{4}} H_{u'}(\sqrt{ax}) e^{-ax^2/2}$$

$$(\alpha = \mu\omega/\hbar)$$

- στην περίπτωση του αρμονικού ταλαντωτή το ολοκλήρωμα είναι μη-μηδενικό για καταστάσεις u'', u' διαφορετικής συμμετρίας

$$2xH_n(x) = H_{n+1}(x) + 2nH_{n-1}(x)$$

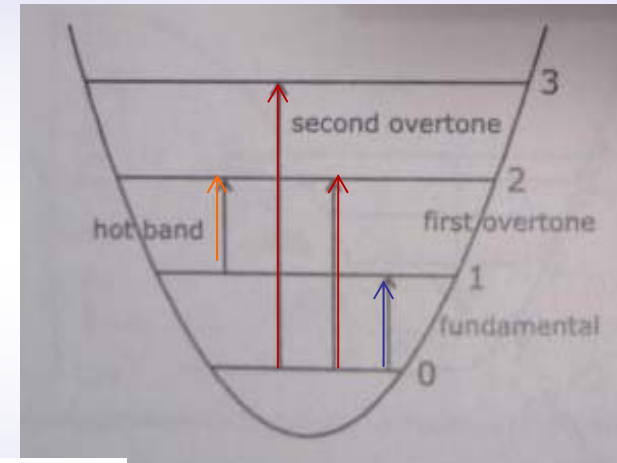
$$\Rightarrow \langle u'' | x | u' \rangle \neq 0, \text{ όταν } : \Delta u = \pm 1$$

- για μη-αρμονικό ταλαντωτή επιπλέον είναι επιτρεπτές οι $\Delta u = \pm 2, \pm 3 \dots$ είναι επίσης επιτρεπτές.

- καθώς το Δu αυξάνεται κατά μία μονάδα η ένταση της μετάβασης μειώνεται κατά 10 με 20 φορές (**overtone transitions**)

- βασική μετάβαση (**fundamental transition**): $u''=0 \rightarrow u'=1$.

- hot bands**: οποιαδήποτε μετάβαση ξεκινάει από $u'' > 0$. (ζεστές ταινίες)

Η έντασή τους εξαρτάται από τον πληθυσμό που βρίσκεται στις καταστάσεις αυτές και κατά συνέπεια από τη θερμοκρασία του δείγματος.

* Σε θερμοκρασία περιβάλλοντος ~ 99% των μορίων βρίσκονται στη βασική δονητική κατάσταση.

Δίνονται οι ακόλουθες φασματικές γραμμές δονητικού φάσματος σε cm^{-1} για διατομικό μόριο. Να βρεθούν οι σταθερές ω_e και $x_e\omega_e$, καθώς και μία εκτίμηση για την ενέργεια δέσμευσης και την απαιτούμενη ενέργεια για τη διάσπαση του δεσμού.

$u'-u''(=1)$	$1 \leftarrow 0$	$2 \leftarrow 1$	$3 \leftarrow 2$	$4 \leftarrow 3$	$5 \leftarrow 4$	$6 \leftarrow 5$
$\nu(\text{cm}^{-1})$	2143.1	2116.1	2088.9	2061.3	2033.5	2005.5

$$G_u(\text{cm}^{-1}) = \frac{E_{\text{vibr}}}{\hbar c} = \omega_e \left(u + \frac{1}{2}\right) - \omega_e x_e \left(u + \frac{1}{2}\right)^2 \Rightarrow G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1}) = \omega_e \left(u' + \frac{1}{2}\right) - \omega_e x_e \left(u' + \frac{1}{2}\right)^2 - \omega_e \left(u'' + \frac{1}{2}\right) + \omega_e x_e \left(u'' + \frac{1}{2}\right)^2 *$$

* Τα δεδομένα μας είναι φασματικές γραμμές \equiv ενεργειακές αποστάσεις

$$\Rightarrow G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1}) = \omega_e \left(u'' + \frac{1}{2} + 1\right) + \omega_e x_e \left(u'' + \frac{1}{2} + 1\right)^2 - \omega_e \left(u'' + \frac{1}{2}\right) - \omega_e x_e \left(u'' + \frac{1}{2}\right)^2$$

$$\Rightarrow G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1}) = \omega_e - \omega_e x_e \cdot 2(u'' + 1)$$

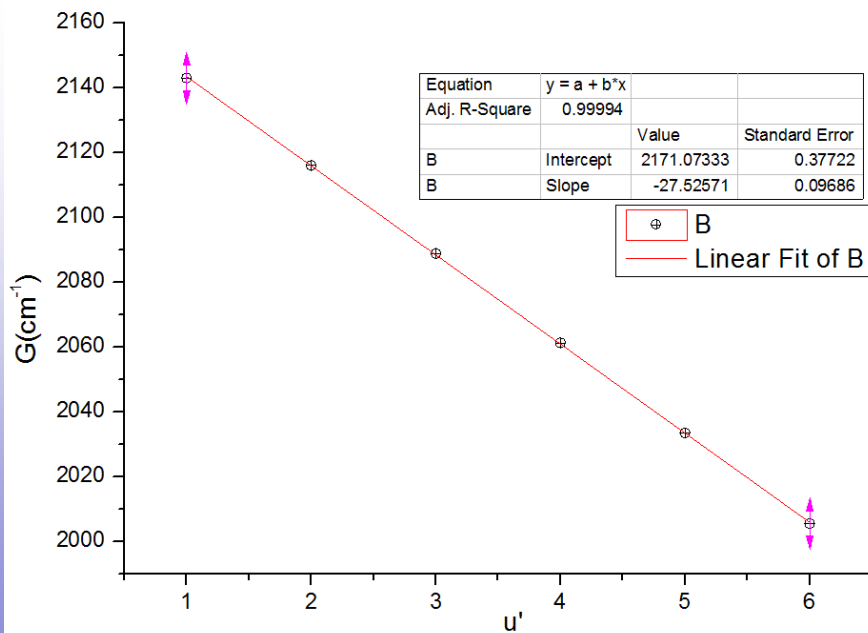
$$\Rightarrow G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1}) = \omega_e - \omega_e x_e \cdot 2u'$$

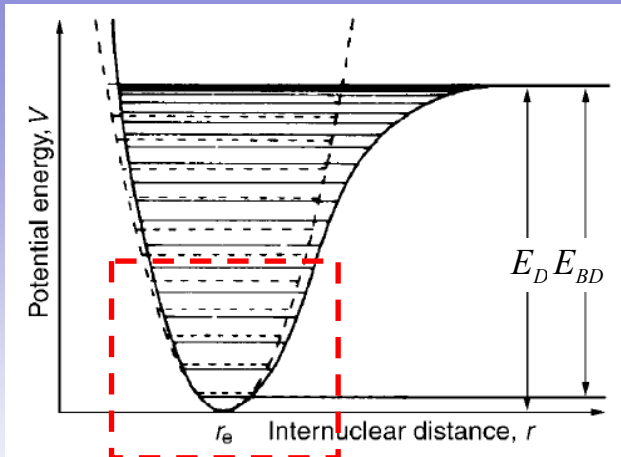
$$\Rightarrow \text{Τεταγμένη } (u'=0) = \omega_e \Rightarrow \omega_e = 2171.1 \pm 0.4 \text{cm}^{-1}.$$

$$\Rightarrow \text{κλίση} = -2\omega_e x_e \Rightarrow \omega_e x_e = 13.8 \pm 0.1 \text{cm}^{-1}.$$

• για δυναμικό Morse η ενέργεια δέσμευσης E_D συνδέεται με την αναρμονικότητα μέσω της σχέσης:

$$\omega_e x_e = \frac{\omega_e^2}{4E_D} \Rightarrow E_D = \frac{\omega_e^2}{4\omega_e x_e} \Rightarrow E_D = \frac{\omega_e^2}{4\omega_e x_e} = 85640.1 \text{cm}^{-1} = 10.6 \text{eV}$$

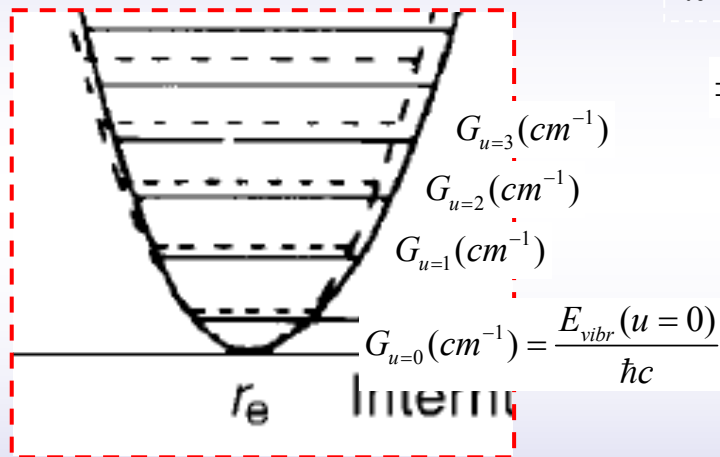

• ενέργεια διάσπασης:

$$\Rightarrow E_{BD} = E_D - \left[\omega_e \left(0 + \frac{1}{2}\right) - \omega_e x_e \left(0 + \frac{1}{2}\right)^2 \right] =$$

$$E_D - \omega_e \frac{1}{2} + \omega_e x_e \frac{1}{4} = 84558 \text{ cm}^{-1} = 10.48 \text{ eV}$$

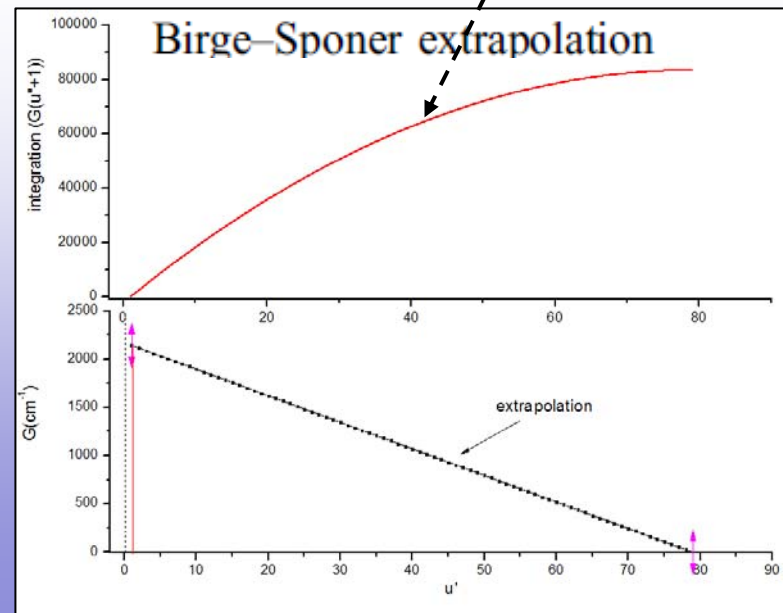
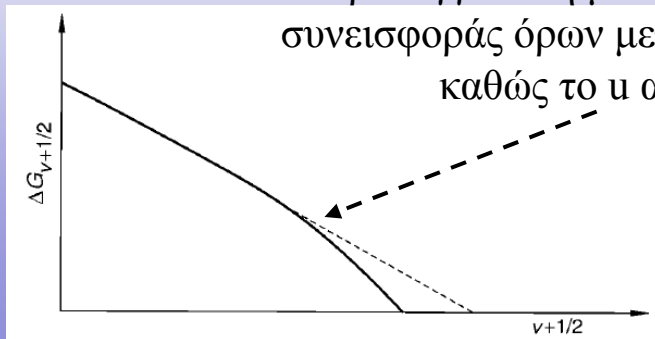
⇒ Με δεδομένες μερικές δονητικές γραμμές είναι δυνατό να προσδιορισθεί το βάθος του πηγαδιού δυναμικού ≡ ενέργεια δέσμευσης.

$$\Rightarrow G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1}) = \omega_e - \omega_e x_e \cdot 2(u''+1) \quad \Rightarrow E_{BD} = \sum_{u''} G_{u'-u''}(\text{cm}^{-1})$$

Εμβαδό καμπύλης που προκύπτει από προέκταση της ευθείας

Προσεγγιστική μέθοδος, λόγω της συνεισφοράς όρων μεγαλύτερης τάξης καθώς το u αυξάνει.

Δονητικά – περιστροφικά φάσματα

$$\Rightarrow E_{u,J}(cm^{-1}) = \omega_e(v + \frac{1}{2}) - \omega_e x_e(v + \frac{1}{2})^2 + B_v J(J+1) - D_v(J(J+1))^2 \quad B_u = B_e - a_e(u + \frac{1}{2})$$

- κανόνες επιλογής μη-αρμονικού ταλαντωτή: $\Delta u = \pm 1, \pm 2, \pm 3 \dots$ & $\Delta J = \pm 1$ (μεταβάσεις με $\Delta J = 0$ δεν είναι επιτρεπτές για τα περισσότερα διατομικά μόρια (καταστάσεις Σ).

- θα αγνοήσουμε τους όρους φυγόκεντρης παραμόρφωσης (D_u) και την αναρμονικότητα ($\omega_e x_e$).

- για λόγους συμβατότητας με τη βιβλιογραφία η βασική κατάσταση θα αντιστοιχεί σε κβαντικούς αριθμούς: (u'', J'')

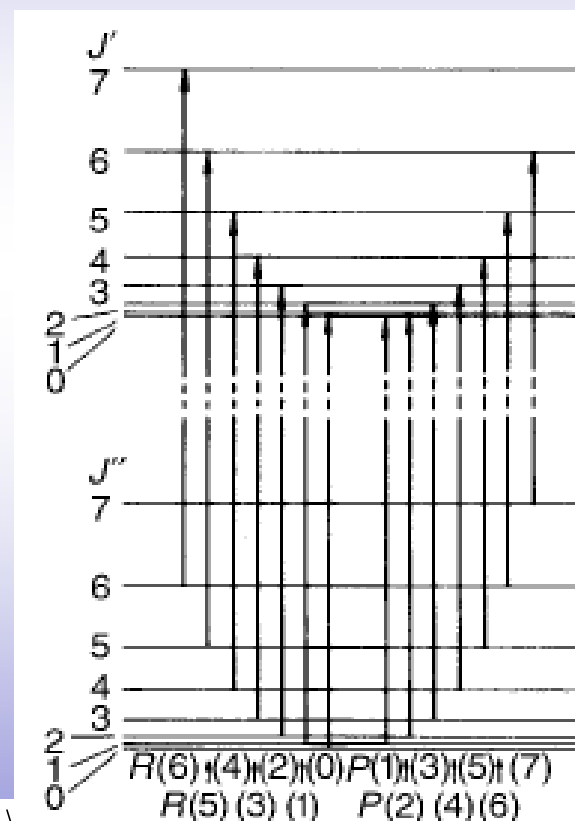
& η διεγερμένη: (u', J')

- μας ενδιαφέρει το φάσμα για μετάβαση $u' \leftarrow u''$, η οποία συνοδεύεται από πληθώρα περιστροφικών μεταβάσεων ($J' \leftarrow J''$)

$$(u'', J'') \Rightarrow E_{u'',J''}(cm^{-1}) = \omega_e(u'' + \frac{1}{2}) + B_{u''}(J''(J''+1))$$

$$(u', J') \Rightarrow E_{u',J'}(cm^{-1}) = \omega_e(u' + \frac{1}{2}) + B_{u'}(J'(J'+1))$$

όπου: $B_{u'} < B_{u''} \Leftrightarrow \langle r \rangle_{u'} > \langle r \rangle_{u''}$

Δονητικά – περιστροφικά φάσματα

$$(u'', J'') \Rightarrow E_{u'', J''}(cm^{-1}) = \omega_e(u'' + \frac{1}{2}) + B_{u''}(J''(J''+1))$$

$$(u', J') \Rightarrow E_{u', J'}(cm^{-1}) = \omega_e(u' + \frac{1}{2}) + B_{u'}(J'(J'+1))$$

- κλάδος R: $\Delta J = +1, J' = J''+1 \quad u' = u''+1$

$$\Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e(u'' + \frac{1}{2} + 1) + B_{u'}((J''+1)(J''+2)) - \omega_e(u'' + \frac{1}{2}) - B_{u''}((J''+1)J'')$$

$$\Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + B_{u'}((J''+1)(J''+1+1)) - B_{u''}((J''+1)J'')$$

$$= \omega_e + B_{u'}((J''+1)^2 + (J''+1)) - B_{u''}((J''+1)(J''+1-1))$$

$$= \omega_e + B_{u'}((J''+1)^2 + (J''+1)) - B_{u''}((J''+1)^2 - (J''+1))$$

$$\Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})(J''+1)^2 + (B_{u'} + B_{u''})(J''+1)$$

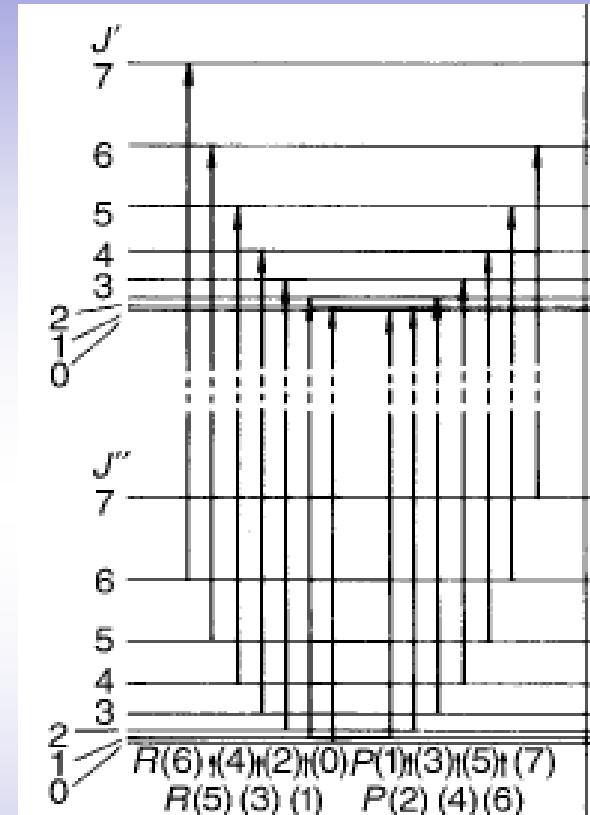
- κλάδος P: $\Delta J = -1, J' = J''-1 \quad u' = u''+1$

$$\Rightarrow \nu_P(u''+1, J''-1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})J''^2 - (B_{u'} + B_{u''})J''$$

- Συνήθως $B_{u'} \sim B_{u''}$

$$\Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + 2B(J''+1)$$

$$\Rightarrow \nu_P(u''+1, J''-1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e - 2B_{u''}J''$$

Δονητικά – περιστροφικά φάσματα

• κλάδος R: $\Delta J=+1, J'=J''+1 \quad u'=u''+1 \quad \Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})(J''+1)^2 + (B_{u'} + B_{u''})(J''+1)$

• κλάδος P: $\Delta J=-1, J'=J''-1 \quad u'=u''+1 \quad \Rightarrow \nu_P(u''+1, J''-1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})J''^2 - (B_{u'} + B_{u''})J''$

• Συνήθως $B_{u'} \sim B_{u''} \quad \Rightarrow \nu_R(u''+1, J''+1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + 2B(J''+1)$

$\Rightarrow \nu_P(u''+1, J''-1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e - 2BJ''$

• ισαπέχουσες φασματικές γραμμές $2B$.

• στη γενική περίπτωση οι φασματικές γραμμές, καθώς αυξάνεται η περιστροφική διέγερση:

\Rightarrow Αποκλίνουν για τον R κλάδο $((B_{u'} - B_{u''})(J''+1)^2)$

\Rightarrow Συγκλίνουν για τον P κλάδο $((B_{u'} - B_{u''})J''^2)$

Μεθοδολογία συνδυασμένων διαφορών

• αναγνώριση φασματικών γραμμών.

• αν θέλουμε να εξάγουμε πληροφορίες για μία σειρά από καταστάσεις υψηλής (u', J') και χαμηλής ενέργειας (u'', J''):

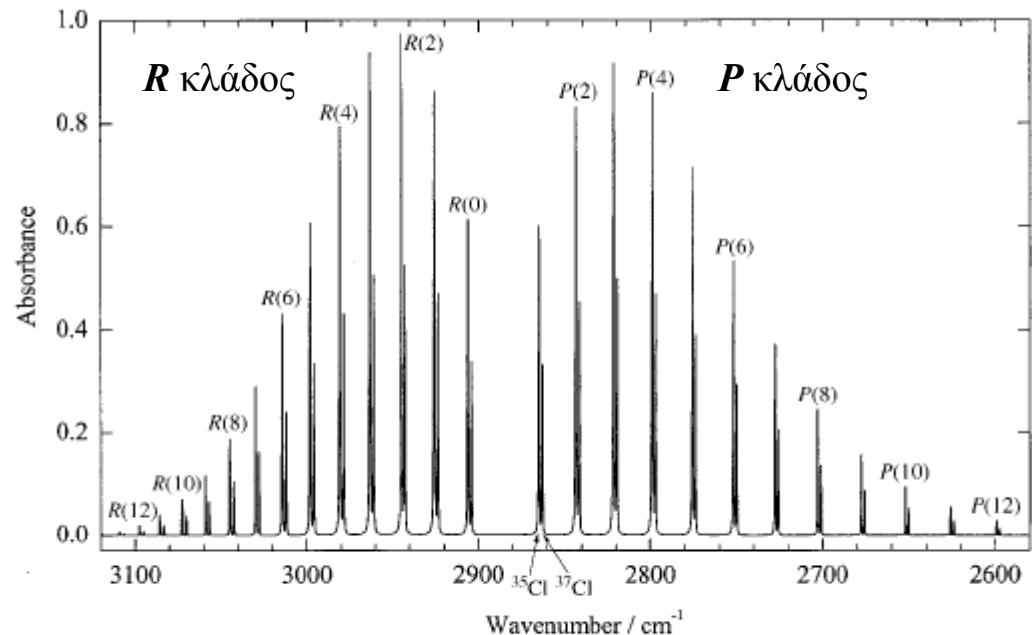

Figure 6.8 The $\nu = 1-0$ infrared spectrum of $^1\text{H}^{35}\text{Cl}$ and $^1\text{H}^{37}\text{Cl}$ showing the P- and R-branch rotational structure

• αν εντοπίσουμε τις φασματικές γραμμές που οδηγούν σε κοινή τελική κατάσταση, τότε η ενεργειακή τους απόσταση εξαρτάται αποκλειστικά από τις ιδιότητες της κατάστασης χαμηλότερης ενέργειας \Rightarrow εύρεση $B_{u''}$

Δονητικά – περιστροφικά φάσματα

Μεθοδολογία συνδυασμένων διαφορών

• \Rightarrow εύρεση $B_{u''}$

• κοινή τελική κατάσταση: $(u''+1, J')$

$$\Rightarrow \nu_P(u''+1, J''-1 \leftarrow u'', J'') = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})J''^2 - (B_{u'} + B_{u''})J''$$

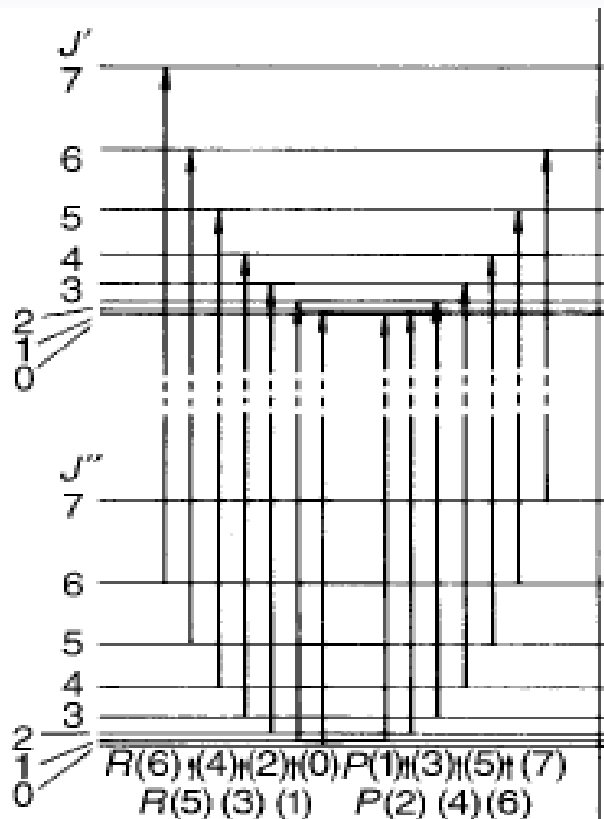
$$(u''+1, J') \Rightarrow \nu_P(u''+1, J'' \leftarrow u'', J'+1) = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})(J'+1)^2 - (B_{u'} + B_{u''})(J'+1) \quad (i)$$

$$(u''+1, J') \Rightarrow \nu_R(u''+1, J'' \leftarrow u'', J''-1) = \omega_e + (B_{u'} - B_{u''})(J'')^2 + (B_{u'} + B_{u''})(J'') \quad (ii)$$

$$(i) - (ii) \Rightarrow \Delta\nu = (B_{u'} - B_{u''})[J''^2 - (J'+1)^2] + (B_{u'} + B_{u''})[J'' + (J'+1)]$$

$$\Rightarrow \Delta\nu = (B_{u'} - B_{u''})[(-1) \cdot (2J'+1)] + (B_{u'} + B_{u''})[2J'+1]$$

$$\Rightarrow \Delta\nu = 2B_{u''}[2J'+1]$$

• κλάδος R:

(6 ← 5)

(5 ← 4)

(4 ← 3)

(3 ← 2)

(2 ← 1)

(1 ← 0)

• κλάδος P: (J'')

(6 ← 7)

(5 ← 6)

(4 ← 5)

(3 ← 4)

(2 ← 3)

(1 ← 2)

(5)

(4)

(3)

(2)

(1)

(0)

\Rightarrow η διαφορά συχνοτήτων κατά ζεύγη συναρτήσει του J'' είναι ευθεία με κλίση:

$$4B_{u''}$$

Table 3-3. Vibrational Constants of Diatomic Molecules

Molecule ^a	Fundamental				Bond Enthalpy ^d		Free Energy ^d	
	Frequency (cm ⁻¹)	$\bar{\omega}_e$ (cm ⁻¹) ^b	$\bar{\omega}_e x_e$ (cm ⁻¹) ^b	k_e (N m ⁻¹) ^c	kJ/mol	kcal/mol	kJ/mol	kcal/mol
H ₂	4159.5	4395.3	117.90	573.4	436	104.2	406	97.2
D ₂	2990.3	3118.5	64.10	576.9	—	—	—	—
HF	3958.4	4138.52	90.069	965.5	563	134.6	533	127.5
HCl	2885.7	2988.90	51.60	515.74	432	103.2	404	96.5
HBr	2559.2	2649.67	45.21	411.6	366	87.5	339	81.0
HI	2230.0	2309.5	39.73	314.1	299	71.4	272	65.0
CO	2143.3	2170.21	13.461	1902	1076	257.3	1040	248.6
NO	1876.1	1904.03	13.97	1594	630	150.5	599	143.1
F ₂	892	—	—	440	153	36.6	119	28.4
Cl ₂	556.9	564.9	4.0	328.6	243	58.0	211	50.4
⁷⁹ Br ⁸¹ Br	321	323.2	1.07	245.8	193	46.1	162	38.6
I ₂	213.4	214.57	0.6127	172.1	151	36.1	121	28.9
O ₂	1556.2	1580.361	12.0730	1177	495	118.4	460	110.0
N ₂	2330.7	2359.61	14.456	2297	945	225.9	911	217.7
Li ₂	346.3	351.44	2.592	25.5	111	26.5	86.9	20.8
Na ₂	157.8	159.23	0.726	17.2	75.3	18.0	52.3	12.5
KCl	278	280	0.9	85.9	427	102.1	402	96.0

^aData refer to the most abundant isotope of each element.

^bValues of $\bar{\omega}_e$ and $\bar{\omega}_e x_e$, defined in Section 3-3-C, were taken from G. Herzberg, *Spectra of Diatomic Molecules*, Van Nostrand Reinhold, N.Y., 1950.

^c k_e is calculated from $\bar{\omega}_e$ using the relation $k_e = (200\pi c \bar{\omega}_e)^2 \mu$. For F₂, $\bar{\omega}$ was used instead of $\bar{\omega}_e$. The almost universal unit of force constant is mdyne/Å. The SI unit, Newton/m, is equal to 0.01 mdyne/Å. The force constant for H₂, for example, is 573.4 N/m = 5.734 mdyne/Å.

^dBond enthalpies and free energies were taken from H.A. Bent, *The Second Law*, Oxford University Press, N.Y., 1965.